

Papegài (fir sich).

We—wenn's halt nitt anderscht ka si ... (Er setzt si am Schlüch si Platz un isst, 's G'sicht ganz nooch bim Teller.)

Herr Tannezapfe.

Marie, eh bien! kunnt das Kaffee bol? ...

XI. Uftritt.

D'Gliche, 's Marie.

Marie (kunnt üs dr Küche mit eme Plateau, mit Kaffee, Tasse un Zucker druf).

Do, Herr ... (fir sich) Was! dr Schlüch isch wieder an dr Tisch z'ruckku? (Se stellt dr Plateau uf dr Tisch.)

Herr Tannezapfe (b'schaüt dr Papegài, wo isst).

Ah ça ... er fangt wieder a z'esse, halt' 'n doch ab ... er macht si sunscht weh ...

Marie (kunnt uf d'linke Site vom Papegài).

Ihr verspringe noch, 's isch sicher ... (erkennt 'n, fir sich) dr Papegài! Jetz wird's schön geh ... züem Glick hat dr Herr e kurz G'sicht ... (Se geht hinter dr Tisch z'ruck.)

Herr Tannezapfe (serviert dr Kaffee un dr Zucker).

Versüech mr jetz emol das Kaffee do ... mr wänn lüege, was De sàisch derzue (er git im Papegài e Tasse, er trinkt). Eh bien! was haltsch dervo?

Papegài.

's isch güet, Ihr' Ka—Ka ...

Herr Tannezapfe.

Hein?

Papegài.

fee ...

Herr Tannezapfe.

Er redt eso possig, was hat er denn?

Marie.

Er wird ... er wird z'viel g'gesse ha.

Herr Tannezapfe.

's isch mögli ... zeig jetz, güeter Frind, loss jetz Di Kaffee fir e Minüte un verzähl mr jetz das Ding (b'schaüt 'n) 's schint mr allewil ... eh ... alleweg isch's 'n nitt! ...

Marie (fir sich).

Do hà mr's ... (lüt un herzlich) Wer das, Herr? ...

Herr Tannezapfe.

Di Mann!

Marie.

Ah bah!

Herr Tannezapfe.

Eh, lüeg emol, 's isch dà Kàmifeger nitt vo vorig.

Marie.

Dr Herr will mich glaüb ha?

Papegài.

Dr Herr spa—spa—spasst.

Marie.

Doch, doch, 's isch ne.

Herr Tannezapfe.

Ich ha halt mine Brille nitt . Enfin, wenn Dü sicher bisch ...

Marie.

Natirilig bi-n-i sicher ... awer 's isch jetz glaüb Zit, ass er heim geht.